

ACC. N:R M. 16120:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Ole Lisberg Jensen*
Härad: *Rönneberg* Berättare: *Fredrik Skerberg, Ven*
Socken: *S:t Jbb* Berättarens yrke: *f.d. handl. o. skutiägare*
Uppteckningsår: *1964* Född år *1903 i Ven, S:t Jbbs sn.*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ljölfart o. partrederi. s. 1-2.

*se A 935:1-48
A 936:1-41*

Skriv endast på denna sida.

Det ~~var~~ ikke alle skuder, som var forsikret i assuransen på Hven. De fleste var det, men de, som var købt i Ålaboderna blev stående i Alabodernas assuran-
Der var også nogle som ikke var så gode venner med folket nede i Kyrkbacken-
-de havde også assureret i Ålaboderna. En sådan var f. eks. Betsholz, som havde teglværket. Han havde halvdelen af teglværkets både hos ålaboderna og den an-
den halvdel her. D

De fleste skuder var partrederier, for man må jo ~~tænke~~ på, at når de unge mænd havde ekserceret og kom hjem fra militæret var de gamle nok til at få en
en skude. Derfor var de jo tvunget til at søge økonomisk støtte hos slægt og
venner. Måske fandtes der nogen enkelt, som selv havde sin skude helt og hol-
dent, men det var meget sjældent. Jeg har ikke hørt om det.

Op til første verdenskrig købte man uden undtagelse sine skuder nybyggede
fra skibsværfter i Råå, Viken og Landskrona. Efter krigen købte man mere brug-
te. Når man solgte sine skuder var det lige ofte til danske som til svenske.

I tyverne indførtes motorerne; så var man ikke længere beroende af vejret,
men kunne også komme frem i stillevejrr.

De første skuder her på Hven var såkaldte dæksbåde. Det var egentlig ikke
andet end overdækkede fiskerbåde. De adskilte sig kun fra jægerne derigen-
nem, at de var under 10 registertons. I riggen var de som jæger. Senere skaf-
fede man sig større skuder, og med dem kunne man sejle over hele Østersøen.
Det kunne jo ikke betale sig at sejle med de mindre både over større strækninger

ninger. Der fandtes også skuder, som var ansat af forskellige selskaber til at sejle i rutefart med en bestemt fragt, f. eks. cement. Ligeledes var det med de skuder, som hørte til teglværket. De gik næsten i fast rutefart mellem Hven og Kalkbrønderihavnen i København.

Hven har aldrig haft noget større fiskeri. I slutningen af 1800 havde bønderne almindinger ved stranden, hvor de havde ret at ophænge deres net. De fiskede lidt ved siden af deres landbrug. Man kan så tænke sig, at da bøndernes familier er blevet for store, så slog børnene sig ned i huse ved stranden og begyndte at fiske hele året. Det var for det meste slægt til disse fiskere, som begyndte at sejle med større skuder omkring 1900.

Den bedste tid havde skuderne uden tvivl under første verdenskrig. Dengang var der mange fragter og priserne var høje. I mellemkrigstiden var her mange, som ikke havde så meget at bestille men lige før anden verdenskrig blev det godt igen. Da krigen kom, var der mange, som lagde op de første år, men snart sejlede alle igen. Det lønnede sig at sejle under krigen. De to krige var egentlig den bedste tid for skuderne. Efter krigen gik det gradvist tilbage og idag har vi kun en skude tilbage.